

[Fr. Kristiansen.]

og det forekommer mig, at Oppositionspartierne kunde have indtaget en nok saa positiv Stilling til dette Spørgsmaal, dengang det var aktuelt i 1934. Saa kunde Landbruget i de Aar, der er gaaet siden den Tid, have faaet en væsentlig Lettelse i Gældsbyrden; det kan man ikke komme uden om. Det Forslag, der da forelaa, var jo bygget op af uvildige Mænd, Mænd som Overgaard (Ladelund), Professor O. H. Larsen og en juridisk og en nationaløkonomisk Professor, Folk, som ingen Tilknytning havde til Regeringspartierne. Men dette Lovforslag blev jo stemt ned fra den Side, og saa synes jeg ikke, at man fuldstændig kan lægge Skylden for de nuværende Vanskeligheder over paa Regeringen.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de to Regeringspartiers Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget og maa, som det ofte er Tilfældet, beklage, at Oppositionspartiernes Ordførere ikke kan gaa ind for Lovforslaget.

Jeg forstaar ikke, at det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) kan sige, at det er i hele Landets Interesse at faa gennemført et saadant Forslag, og alligevel mene at kunne anbefale Tingets Medlemmer at undlade at stemme. Det er rigtigt, at Landbrugets økonomiske Forhold er saa daarlige, at et enkelt Høstaars Resultat kan bevirke, at man er nødt til at gennemføre et saa ekstraordinært Lovforslag som dette, men det vilde jo være fortvivlet, hvis vi skulde til at regne med at give Tilskud til Besaaning af den danske Jord i de kommende Aar. Man maa ogsaa erkende, at Aarsagen til hele Misæren i Danmark er de vanskelige Afsætningsforhold, Prisfaldet ude i den store Verden, og det er lige saa indlysende, at det danske Landbrug, der i langt højere Grad end noget andet Erhverv er et Eksporterhverv, bliver ramt først af disse Forhold.

Derfor er det nødvendigt, hver Gang der indtræder yderligere Vanskeligheder, at gennemføre ekstraordinære Kriselove til Fordel for Landbruget. For et Par Aar siden faldt Prisen paa Korn saa stærkt, at det blev nødvendigt at gennemføre en Ordning til Fordel for de større Landmænd for derigennem at sikre dem en nogenlunde rimelig Pris for det Korn, de skulde sælge, og undgaa, at Prisen blev slaaet ned til et Minimum ved Indførsel af billigt Korn. Jeg kan derfor slet ikke forstaa, at man nu

fra Oppositionens Side vil hævde, at den foreslaaede Lov er en Klasselov. Vi maa til enhver Tid tage Krisen i Betragtning og se, hvor den rammer haardest, og der er sikkert ingen, som vil bestride, at Landbrugskrisen i Aar først og fremmest rammer de mindre Landbrug. Paa Grund af den stærke Prisstigning paa Korn og andre Raavarer er det selvfølgelig dem, der først og fremmest gaar ud over.

Det foreliggende Lovforslag er netop i Stand til at dække, hvad den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Korsgaard) omtalte, idet han sagde: det er lige saa berettiget, at en Gaard paa 100 Tdr. Land faar Tilskud til Besaaning af Jorden som en Gaard paa 10 Tdr. Land. De, der kender til Forholdene i de Egne af Landet, hvor man havde Misvækst sidste Aar, vil vide, som det ogsaa blev fremhævet for et Øjeblik siden af det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Fr. Kristiansen), at man ikke dør i ret mange Tilfælde besaar mere end en Trediedel af Arealerne med Korn, og det vil altsaa sige, at hvis Lovforslaget gennemføres, som det foreligger, kan de paagældende Landmænd faa Tilskud til Besaaning af hele det Areal, som paa en Gaard paa op imod 100 Tdr. Land er beregnet til at besaas med Korn.

Jeg vil yderligere gerne sige til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Korsgaard), at jeg tror, han har Uret i sin Paastand om, at hvis Lovforslaget var kommet betydeligt tidligere, vilde de paagældende Landmænd have kunnet købe deres Saasæd til en billigere Pris end nu. Nej, tværtimod, Gennemførelsen af den Kornlov, vi vedtog for godt en Maanedes Tid siden, bidrog i høj Grad til at nedsætte Priserne paa indenlandsk Korn, som dengang var saa stærkt stigende, at man kunde befrygte, at det vilde blive helt umuligt at købe Korn til Saasæd. Jeg tror derfor, at havde man gennemført en Ordning som den her foreslaaede for et Par Maaneder siden, vilde det dengang ingenlunde have betydet en Fordel for dem, der skal købe Saasæd; det var nødvendigt først at gennemføre den anden Lov.

Jeg havde naturligvis ikke haft det fjerneste imod, at Husmands- og Landboforeningerne havde ordnet Spørgsmaalet, og jeg har ogsaa ventet paa, at man vilde tage Initiativet fra den Side, saaledes som det ærede Medlem kunde ønske, men der viste sig jo ikke noget Initiativ, der kom ikke nogen Henstilling til mig om at ordne det paa den Maade, som det ærede Medlem antydede, og saa er det nødvendigt for os